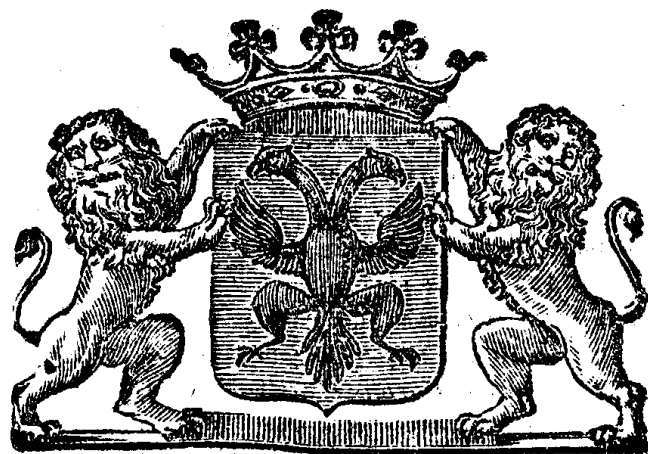

ARNHEMSCHE

COURANT

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

ZATURDAG 3 JULI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De uitvallende leden der Tweede Kamer.

III.

Tot de laatste categorie, eindelijk, des *Handelsblads* behooren die uitvallende leden welke het nog niet noemde, en ten aanzien van welke het zegt: »Er bevinden zich onder de aftredende leden enkelen, wier aftreding wij te gemoet zien en die stellig sedert lang niet herkozen hadden behooren te worden; leden die welligt de dure »plichten, die als afgevaardigden des volks op hen »rusten, niet kennen; wier voortdurende herkiezing geenszins voor het goed werken van ons verkiezingstelsel pleit. Men zal de namen dezer leden niet opgeven. Zij vallen als van zelve in het oog.»

Deze leden wier namen niet opgegeven worden en die dus als van zelve in het oog moeten vallen, zouden alzoo zijn: Jonkheer DE LA COURT, Mr. VAN DE MORTEL, jonkheer BEELAERTS VAN BLOKLAND, jhr. DE JONGE VAN CAMPENS-NIEUWLAND, jhr. CLIFFORD, Mr. VAN AKERLAKEN en Mr. SNOUCK GRURHONJE.

Hadden wij eene keus uit te brengen, waarlijk, geen dier heeren zou ook bij ons als volksvertegenwoordiger in aanmerking komen. Echter schijnt de billijkheid te vorderen dat er eenig onderscheid tusschen die heeren worde gemaakt. De meeste derzelve toch onderscheidden zich steeds slechts door hunne verregaande nulliteit; ware het niet dat zij medestemden als wezenlijke menschen, dan zou men hen voor ware nullen kunnen aanzien, voor *vanitates vanitatum*. Wie toch ontdekte anders ooit eenig staatkundig leven in den jonkheer DE LA COURT, den Mr. VAN DE MORTEL, den jonkheer CLIFFORD, den Mr. AKERLAKEN of den Mr. SNOUCK GRURHONJE? Zou iemand, uitgenomen de stem-opnemer, ooit de afwezigheid van een dier heeren in de Kamer opmerken, wanneer het hem behaagde immer afwezig te zijn?

Wij vragen slechts, — wij antwoorden niet.

Jonkheer BEELAERTS VAN BLOKLAND, echter, is wel een zeer ministeriël persoon, dien de natuur nooit tot minister van financiën bestemde, en die misschien juist daarom tot deze betrekking benoemd werd — gelijk de heer DE KOCK tot minister van binnen- en de heer VERSTOLK tot minister van buitenlandsche zaken, — maar jonkheer BEELAERTS VAN BLOKLAND is dan toch niet zoo volstrekt onbeduidend; er liggen dan toch nog eenige ideeën in zijn hoofd, hij sprak gewoonlijk mede en zeide dikwerf, als hij niet te ministeriël behoefde te wezen, iets verstandigs; hij behoort onder de medesprekende en niet onder de stomme personen.

En dan onze jonkheer VAN CAMPENS-NIEUWLAND! Goede hemel! wat moet die jonkheer wel hebben gevoeld toen hij zich in éene categorie met de heeren DE LA COURT, VAN DE MORTEL, CLIFFORD, AKERLAKEN en SNOUCK GRURHONJE rangschikken zag! — »Bezigde ik daartoe al het talent dat mij mag zijn gegeven? Bestreed ik daarom de vrijzinnige denkbeelden met al de kracht van mijn geest?» Deze en andere verontwaardigde vraag-gevoelens (zou het *Handelsblad* zeggen) gaven zich ontwijfelbaar lucht uit zijne van welsprekendheid

civolle keel. Moge het *Handelsblad* het verantwoord den indien het den edeleit heer soms eene *toornberoerte* op het oratorische lijf heeft gejaagd. Wat inval ook, den Hollandschen Cicero zóó te behandelen; zoo weinig notitie van hem te nemen; hem niet eens te noemen; wat! hem in één stilzwijgen te bevatten met een vijftal nooit sprekende heeren. Hem, de woordenrijkste tong onzer »oude» en »nieuwe regering:» hem, die woorden ontdekken zou, wanneer er geen woord voor de regering te vinden ware; hem, die als hij geen' anderen toehoorder heeft, zich zelve overreedt; zich zelve aantoonde dat onze regering, die hem tot Leeuwenridder sloeg, die hem staatsraad maakte, en eens minister maken zal, de beste aller regeringen is, de stelselmatigste, de zuinigste, de bekwaamste, de ijverigste aller regeringen.

Neen; wij willen billijk wezen en den heer VAN CAMPENS-NIEUWLAND de onderscheiding niet onthouden, waarop hij aanspraak maken kan. De heer VAN CAMPENS-NIEUWLAND, staatsraad in werkelijke dienst, is de getrouwste spreker voor de regering, in de Kamer. Op hem kan elk minister bouwen als op eene rots van klank. Zoodra de heer VAN CAMPENS-NIEUWLAND opstaat en de welsprekende lippen opent, mag ieder lid der regering gerust zijn. Op den Hollandschen staatsraad kan men altijd rekenen, wanneer men eene stemming raamt. En dit is niet het geval met den Gelderschen president, die zijne dagen heeft. Daarbij is de heer VAN CAMPENS-NIEUWLAND een veel humaner, veel verdraagzamer mensch. Als er sprake is van rechtstreekscher verkiezingen, schimpt hij niet, gelijk zijn nijdiger ambigeenoot uit Gelderland, op »eenige dagbladschrijvers, die zoo gaarne onrust willen aankweken, die zoo gaarne eenigen invloed zouden willen uitoefenen,» — neen, hij is een veel beloofder en vredzamer mensch, al honig en melk; en daarom ziet men hem ook steeds omringd door toehoorders die zich om hem verzamelen:

Ἦντε μισθὸν ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵτε κατὰ σταδίων ποιμυθίου ἠλάσκουσιν
ἄρη ἐν εἰκωνῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δέσει.

Waarlijk, wil men tot lid der Kamer een man die altijd voor de regering spreekt en stemt, die nu en dan wel wat nonsens doch nooit iets hatelijks zegt, wiens verwaandheid altoos iets goedigs en naïfs heeft, dan kan men niet beter doen dan den heer VAN CAMPENS-NIEUWLAND herkiezen. De eenige, dien wij aan de goedige voorstanders der ministers (welke ministers ook) aan de menschen die in alle bedaardheid en rust, Gods water over Gods land willen laten loopen, en gaarne verdrinken willen, mits zij slechts in vrede en eendragtig verdrinken, onbepaald kunnen aanbevelen, die eenige man... het is de staatsraad in werkelijke dienst, jonkheer VAN CAMPENS-NIEUWLAND.

Aanbevelenswaardig voor bovengenoemde soort van kiezers is in de tweede plaats een ander staatsraad in werkelijke dienst, jonkheer BEELAERTS VAN BLOKLAND. Deze is wel minder welsprekend en naïf, maar even getrouw aan regering en ministers *quand même*.

Veel minder aanbeveling verdient, bij bovengenoemde soort, de president van het Geldersche ge-

regtshof. Op dezen is veel minder staat te maken; 't is waar dat hij dan ook nog geen staatsraad is. Hij heeft zijne dagen en uren. Even als SAMIËL niet al zijne kogels geeft ter beschikking van den schutter, zoo geeft hij niet al zijne woorden en stemmen ter beschikking van de regering. Hij behoudt er eenige voor zich en zijne bedoelingen. Melk en honig zou de fijnste chimist bij de morele oplossing van den ganschen jonkheer, ook niet voor een duizendste droppel erlangen. Niets zachts, niets aangenaams is er aan den harden droogen man. Evenwel zou er bij de éene of andere bijzondere gelegenheid, wanneer er een *coup d'éclat* te doen ware, veel partij van zoodanig lid kunnen worden getrokken, als men zijne medewerking erlangen kon.

Ook de heer KNIPHORST heeft zijne buijen, die maken dat er nog door geene partij op hem te rekenen valt.

De heer WARIN schijnt een achtenswaardig mensch, maar geen staatsman hoegenaamd; die zonder beginsels redeneert, zonder regelen handelt. Op zijn politisch gevoelen van morgen schijnt niemand en in geen geval heden rekeening te kunnen maken. Ook zijne herkiezing is dus voor elke partij hoort gewaagd.

Als leden die eene bijzondere sympathie hebben met al wat door ministers doelmatig geacht wordt, en schier immer stemmen gelijk de minister stemmen zou, schijnen bijzonder aanbevelenswaardig de heeren DE LA COURT, VAN DE MORTEL, CLIFFORD, BACKER, AKERLAKEN en SNOUCK GRURHONJE. Dezen vormen een zeer getrouw stem-korps.

Indien de heer VAN BLEISWIJK bij de staten van Noord-Holland even onbekend is als bij het publiek, zou men, geheel op goed geluk willende kiezen, geene geschikter keuze kunnen doen dan die van den heer VAN BLEISWIJK.

Op gunstige antecedenten afgaande zouden vrijzinnige en onafhankelijk gezinde kiezers de heeren VAN RECHTEREN en MODDERMAN kunnen hernoemen, en wanneer zij veel van de toekomst wilden hopen, ook de heeren VAN HEECKEREN, VAN BUMA, VAN HELOMA en KEERENS.

Om den heer VAN DAM VAN ISSELT niet te herkiezen zou de constitutionele partij zeer gestreng, om den heer LUYBEN voorbij te gaan zou zij zeer moeilijk moeten zijn.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Athene, 12 juni. De berigten uit Kreta loopden tot den 7den juni. Het bloedvergieten was met eenige schermschietingen begonnen, nadat een aantal proclamatiën zoo van wege den Turkschen admiraal als van de consuls van Engeland, Frankrijk, Rusland, Oostenrijk en Griekenland waren uitgevaardigd. De verklaringen der consuls zijn van den 19den mei en volgende dagen; zij roepen de Kretensers op tot het nederleggen der wapenen, en de Grieksche uitgewekenen tot terugkeer naar huane woonsteden. De proclamatie van den Engelschen consul onderscheidt zich door hare kortheid: »De ondergeteekende, consul van Grootbritanje, beijvert zich aan de christenen, die zich tegen de plaatselijke overheden

den gewapend hebben, bekend te maken, dat hij van Z. Exc. lord *Ponsonby*, Engelschen gezant te Konstantinopel, last heeft ontvangen, u het volgende mede te deelen: dat de Engelsche regering in naauwe betrekking van vriend- en bondgenootschap staat met de verhevene Porte, en dat zij geene soort van verstandhouding heeft met de plannen, bedoelingen en ontwerpen dergenen, die zich tegen het gezag en het bestuur van den sultan verzetten. In de hoop, dat gij geen verder geloof zult schenken aan de redenen van hen, die zeggen dat de Engelsche regering uwe onderneming tegen de regering des sultans beschermen zal, blijf ik, enz. *Ongley.*" (Allg. Zeit.)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, 16 juni. De *Staats-Tidning* behelst de gezamenlijke redevoeringen die bij het slot van den rijksdag aan den koning zijn gehouden, alsmede de antwoorden van Z. M. Op de aanspraak van den lauddags-marschalk, die namens den adelstand verklaarde, dat de adel er eene eer in stelde, trats alle nieuwigheden welke de tijd en de omstandigheden medebrengen mochten, zijne trouw en dankbaarheid jegens den koning ongekrenkt te bewaren, antwoordde Z. M.: »Ik was vooraf overtuigd, namens uwen stand zodanige gevoelens te hooren niten. Gij kent mijne achting voor heldendaden; ieder van u heeft zich kunnen verzekeren hoe innig ik door-drongen ben van de waarheid, dat wapenroem den grondslag der burgermaatschappijen, der nationaliteiten vestigt, wier behoud echter slechts op godsdienst, gerechtigheid en waarheid rusten kan. Als voorvechters van troon en wet hebt gij mij bijgestaan in de volvoering der mij door de natie toevertrouwde plichten. Ontvang uit haren en mijnen naam onze dankzeggingen. (Pr. St. Z.)

DUITSCHLAND.

Men meldt uit Hamburg: Opzigts de veel ter sprake gebragte aangelegenheid van den heimelijken slavenhandel en het betrokken slavenschip onder Hamburger vlag, heeft thans onze regtbank van koophandel beslist, dat het schip *Louise* openlijk verkocht zou worden, en daarbij den eigenaar tot eene zware boete veroordeeld. (Fr. J.)

Hannover, 27 juni. De bedoelingen der Tweede Kamer zijn nu blijkbaar, naardien hare meerderheid op voorstel van een der leden moet hebben besloten te verklaren, dat zij bereid is om besluiten te nemen, belastingen te heffen, welke de regering verklaart dat uit deze medewerking der tegenwoordige standen geene erkenning der nieuwe staatsregeling zal worden afgeleid. Zoodanige verklaring zal de regering zeker niet geven, en de Eerste Kamer zal tot dit besluit der Tweede ook stellig niet toetreden; maar gezegd besluit zou echter daartoe kunnen dienen om deze zitting spoediger dan men gedacht had, te doen sluiten. Ook spreekt men reeds van eene verwachte ontbinding der standen. (Hamb. C.)

PRUISSEN.

Men schrijft uit Berlijn: Sedert de terugkomst uit Magdeburg, bevindt het hof zich te Saussonci; Z. M. werkt onafgebroken; behalve de sluitings-reden der provinciale standen (*Landtagsabschieden*) zijn ook onderscheidene wetten in beraadslaging, inzonderheid eene wet opzigts de pers, welke, naar men verneemt, meer vrijheid toelaten zal. (Köln. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 28 juni. Berigten uit Lissabon van 21 juni melden weinig belangrijks; in de Kamer der Afgevaardigden waren de beraadslagingen over de leening van 660 contos ter betaling van den op 1 juli te Londen vervallenden interest op de buitenlandsche schuld, ten einde geloopt. Na veel tegenstand werd de ministeriele voordragt met 41 stemmen aangenomen; ook de senaat heeft het ontwerp goedgekeurd, waarna ook de koninklijke bekrachtiging daaraan is gegeven.

— Allen aandacht is op dit oogenblik op de verkiezingen in de hoofdstad gesteld en beide partijen beloven zich de zegen. Eene van de buitenwijken der hoofdstad, die van Southwark, heeft heden reeds hare werkzaamheden volbragt door het herkiezen van de afredende leden *Humphrey* en *B. Wood*, beiden hervorming-gezinden.

Voor de city zelve is heden eene voorbereidende vergadering in de groote zaal van Guildhall (het stadhuis) gehouden, waarbij zich de Tory- en Whig-kandidaten aan het publiek vertoonden en hunne verdiensten door hunne vrienden hoog lieten roemen. Voor zoo veel men uit de stemming der aanwezigen kon opmaken, scheen de meerderheid der vergadering voor lord *John Russell* en zijne staatkundige vrienden genegen te zijn. Er werd besloten, dat de stemmen van morgen ochtend acht uur tot morgen avond vier ure zal geopend zijn.

— Men heeft thans, met de berigten uit New-York van 6 dezer, ontvaugen de tusschen den heer *Fox* en den heer *Webster* gevoerde correspondentie, betreffende de verlangde invrijheidstelling van den heer *Macleod*, welke correspondentie door laatstgenomden aan het Amerikaansche congres was voorgelegd geworden. In een antwoord van den heer *Webster* aan den heer *Fox* leest men, dat de regering der Vereenigde Staten nog altijd blijft aankleven de gevoelens, welke zij steeds aan Harer Majesteits regering nopens den aard der vernieling van de *Carolina* heeft doen kennen; dat het behoud van den vrede hare staatkunde en haar verlangen is; maar dat zij niet kon dulden, dat een vreemdeling, op de plaats der misdaad zelve, er op roemde en snoefde van aan die misdaad te hebben deelgenomen; dat echter de Amerikaansche regering er op vertrouwt, dat deze en alle andere tusschen de beide gouvernementen bestaande kwestien behandeld zullen worden met dien geest van regtvaardigheid en wederzijdsche achting, welke eenen langen voortduur van vrede tusschen de beide gouvernementen kan verzekeren.

— Te Annapolis, in den Noord-Amerikaanschen staat Maryland, heeft men op 23 mei eene 83-jarige vrouw ter aarde besteld, die, uit afkeer van het mannelijke geslacht, het heldhaftige besluit had opgevolgd om haar leven ongetrouwd te slijten. Deze vrouw, die een aanzienlijk vermogen bezat en wegens hare schoonheid beroemd was, heette *Jane Murdoch*; hoewel over het algemeen zachtzinnig en beleefd, had zij eenen woesten, eenen waren lijgerachtigen aard ten opzichte van de mannen, welke zij vermoedde dat het op hare vrijheid toelieden.

Bij haren uitersten wil heeft zij al hare bezittingen aan hare vrouwelijke bloedverwanten gemaakt, met algeheele uitsluiting van al hare mannelijke familieleden. Zij had 100 p. st. aan vier mannen van veertig jaren, wie zij ook zijn mogen, toegekend, om haar lijk naar het graf te dragen, doch onder beding, dat zij onder eede zouden verklaren nimmer eenigen liefdehandel met vrouwen te hebben gehad. Er was niemand te vinden, die deze conditie konde vervullen, weshalve de doorkist door meisjes naar het graf moest worden gedragen. Bij een ander artikel beval zij, dat bij hare begrafenis plegtigheid geene andere dan vreugdegezangen zouden worden aangeheven, dat voor alle aanwezigen een groot gastmaal zoude worden aangerigt en dat zes maanden eene dans op haar graf zouden uitvoeren, zoodra hetzelfde gesloten zoude zijn. Men verzekert, dat meer dan 2000 menschen bij die zonderlinge plegtigheid zijn tegenwoordig geweest, en dat op het einde van het maal geen een gevonden werd, die niet dronken was. *Jane Murdoch* behoorde tot de sekse der nieuwe kwakers.

Londen, 29 juni. Heden heerschte in de city de meest mogelijke opgewektheid wegens de huidige verkiezingen voor het parlement. De juiste afloop is nog niet bekend, omdat de getallen door de hervormingsgezinde en behoudende committe's verschillend worden opgegeven. Eerst morgen zullen dezelve officieel door de sheriffs worden bekend gemaakt. Intusschen weet men nu reeds dat de zaken niet zeer gunstig voor de ministeriëlen staan, want in het beste geval en zelfs volgens hunne eigene rekening, zullen van de vier Whigs-parlementsleden, welke thans de city vertegenwoordigen, slechts twee herkozen werden. Men heeft opgemerkt dat verscheidene kiezers, die nog op de registers ingeschreven doch reeds lang overleden zijn, medegestemd hebben, doordien andere personen zich voor hen uitgegeven hebben.

Voor zoo verre men den afloop der verkiezingen ten platten lande kent, zijn meest al de gekozen leden tot dezelfde partij behoorende als die, welke in het vorige parlement voor diezelfde plaats zitting genomen hebben.

FRANKRIJK.

Paris 28 juni. De *National* bevat een nitroërig artikel, waarin hij beschrijft de pogingen, welke door de naar Frankrijk gevluchte Spaansche Carlisten worden aangewend om eenen nieuwen burgeroorlog in Spanje te verwekken. Het getal der geëmigreerde militairen, die van amnestie geen gebruik hebben gemaakt, bedraagt 16.000 en met de officieren ruim 21.000 man; het hof van Bourges onderhoudt dit legertje, ten einde zich des noods van hetzelfde te bedienen en met het geld der Fransche legitimisten in de maand augustus langs drie verschillende punten eenen inval in Spanje te doen. Tegen dien tijd zal *Cabrera* zich ook te Perpignan bevinden als getuige in de zaak tegen *Picola*, die beschuldigd wordt hem 50.000 fr. ontroofd te hebben. Tevens wordt te Bourges een ontwerp gesmeed, om den oudsten zoon van *Don Carlos* heimelijk naar Spanje te voeren en hem daar aan het hoofd der contrarevolutionaire beweging te plaatsen. De jonge prins

doet dagelijks alleen wandelruiden te paard buiten de stad, doch de gendarmerie verliest hem nimmer uit het oog. Voor eenigen tijd heeft de politie een paar Spaansche monniken, die instructien bij *Don Carlos* waren komen halen, in hechtenis genomen. Ook te Bayonne is een priester gevangen genomen, die eene gemeine reis naar Bourges had gedaan. Bayonne is overigens vol priesters, die druk in de weer zijn en de politie-agenten en tobedienden handen vol werks geven; deze laatsten hebben onlangs op de grenzen zware wagenvrachten salpeter en 600 kilogrammen zwavel in beslag genomen. Ook in de maanden april en mei hadden zij verscheiden duizende ponden aangehouden.

— Te Algiers was men, volgens brieven van 17 dezer, sedert vijf dagen zonder tijding van de expeditie onder den generaal *Baraguay d'Hilliers*, die Mithana van levensmiddelen moest voorzien, en de vallei van Chélif rondtrekken, om den oogst der vijandelijke Arabieren te verbranden.

Ook te Mostaganem had men sedert den 7den geene berigten uit het binnenland. Op genoemden dag was de tweede expeditie, door den gouverneur-generaal *Bugeaud* gecommandeerd, op marsch gegaan, en had die bevelhebber zijn stellig voornemen te kennen gegeven om de stad Saïda, eene nieuwe vesting van *Abd-el-Kader*, te vernielen; maar de colonne moest zich alvorens naar Mascara begeven.

— Het stedelijk bestuur van Parijs heeft eene som van 132.000 fr. gestemd die nog outbraken om de kosten goed te maken voor de daarstelling van het monument ter nagedachtenis van *Molière*. Het monument zal nu binnen eenige maanden gereed kunnen zijn.

Paris, 29 juni. De *Moniteur* behelst de volgende télégrafische dépêches: » *Alexandrië*, 11 juni.

Mehemed-Ali heeft den nieuwen bevestigings-hattissherif gisteren plegtig doen afkondigen. De kwestie wegens de schatting wordt bij eenen afzonderlijke firman geregeld, en deze, hoopt men hier, zal nog eenige wijziging kunnen ondervinden. » *Malta*, 24 juni.

De *Great Liverpool* is heden avond uit Alexandrië met de Indische brieven aankomen, welke 23 mei uit Bombay zijn verzonden. Uit Caina heeft men niets nieuws. De commodore *sir G. Bremer* was op 8 mei nog te Calcutta.

— De télégrafische dépêche, door de avondbladen mededeeld, schijnt te moeten doen hoop voeden op de definitieve bevestiging der Oostersche kwestie. De Engelsche en Russische vertegenwoordigers te Londen, hadden geweigerd het protokol ten definitive te onderteekenen, beverende dat men alvorens het antwoord van *Mehemed-Ali* behoorde in te wachten, ten einde zich te verzekeren, dat hij den nieuwen firman zou willen aannemen, en niet door eene weigering andermaal aan de bemiddelende mogendheden nieuwe verwikkelingen zou verwekken. Thans echter is zijne aanneming van den firman eene officieële daadzaak, en het zou schijnen, dat alsnu de onderteekening aan geene verhindering meer konde onderhevig zijn, doch het zou ons geenszins bevreemden, dat sommigen der plenipotentiarissen nog de aanneming niet als voldoende beschouwden, zoolang daarbij de kwestie der schatting nog in reserve blijft. Dit is de reden, dat men zich nog niet te zeer openlijk over de definitieve beslechting van het pleit moet verheugen.

— Uit Malta wordt gemeld, dat de jongste brievenmaal uit de Indiën geene nadere tijding, betreffende China, heeft medegebragt.

Den 13den juni moet er een nieuw gevecht tusschen de Grieksche opstandelingen en de Turken op Kandia hebben plaats gehad, doch zonder beslissend gevolg.

Paris, 30 juni. Men verzekert dat de Turksche gezant te Londen met aandrang vordert, dat de mogendheden ten zijnen behoeve tusschen beiden treden, om den christen-opstaand, die zich over alle punten van het Ottomannische rijk begint uit te breiden, te dempen. De Russische regering, zegt men, zou tamelijk geneigd tot eene interventie zijn, en het is mogelijk te voorzien welke maatregelen door de andere kabinetten van Europa in dat geval zullen genomen worden. Onmogelijk kan het kabinet der Tuilleries daarbij een stille aanschouwer blijven en de kabinetten van Londen en Petersburg al de vruchten van hunne bemiddeling laten plukken.

— Men leest in de *Revue de Paris*: » De zitting van 1841 is gesloten. Toen de Kamers zich, in de eerste dagen van november, vereenigden, gold het de vraag hoe het lot van Egypte definitief zou worden geregeld; nu gaan zij uiteen zonder dat deze groot aangelegenheid beslist is. In het begin van november 1840 concentreerde het Oostersche vraagstuk zich

de hoorden van den Nijl; in het einde van juni 1841 vindt men het overal; het heeft zich verplaatst, of liever het heeft zich van de omstreken van Alexandrië over alle punten van het Ottomaanische rijk uitgebreid. — Door van ministerie te veranderen, door de administratie van 29 oktober te stellen in de plaats van die van den 1sten maart, liet Frankrijk als het ware het veld vrij aan Europa; het gaf te kennen dat het geene hindernis stellen wilde aan het traktaat van 15 juli; het vergeefde zich niet aan te zien, zonder te handelen. Wat is er geschied gedurende die acht maanden van Frankrijks volslagen lijdelijkheid? Niets is beslist, alles is vergerd, en terwijl wij ons onttrokken, groeiden de moeilijkheden aan. — Zoo lang de cijns niet in der minne bepaald is, is niets afgedaan en het gebrek van overeenstemming dienaangaande houdt alles in schak. *Mekomed-Ali* heeft geen haast om af te doen; hij heeft geen haast om officieel het karakter van vasal aan te nemen; hij wil liever tijd winnen, onderhandelen, wachten. — Alles is mogelijk in de toekomst, en de gebeurtenissen die allerwege onder het Turksche gezag voorvallen, zijn geschikt om de uitzielen van *Mekomed* en zijn geslacht te doen herleven."

BELGIE.

Brussel, 29 juni. Eene tijding van het hoogste gewicht, en welke verwezenlijking door onzo nijverheid met angstvalligde verwachting wordt ingeroepen, is heden morgen door de dagbladen medegedeeld geworden. Zij was eerst vervat in het *Mémorial de la Sambre* en verdient wel in haar geheel te worden overgenomen.

Gedurende het jongste verblijf van koning *Leopold* te Parijs zou het Fransche ministerie hem het formele voorstel gedaan hebben om een handelstraktaat met België op de volgende voorwaarden te sluiten: 1°. opheffing der tollinie tusschen Frankrijk en België, en mitsdien vrij verkeer tusschen de beide landen van alle voortbrengselen hoegenaamd, fabriekmatige en andere; 2°. overbrenging van de Fransche tollinie naar de Nederlandsche en Duitsche grenzen; 3°. het regt, tot het bevoemen en afzetten van het personeel der tol-administratie, zal uitsluitend aan Frankrijk verblijven; 4°. aan België zal de zuivere opbrengst van de op zijne grenzen ontvangen regien, met verhooging van één vierde, toegekend worden; zoodat, wanneer de opbrengst, gelijk thans, acht miljoen franken bedraagt, de Belgische schatkist tien miljoen franken zou ontvangen. — Zoodanig zouden de voornaamste grondslagen van het door Frankrijk aan België aangeboden verdrag wezen. Het is niet te ontkennen dat die voorwaarden bijzonder gunstig voor onzen handel en onze nijverheid zouden zijn, terwijl het Fransche ministerie verklaard moet hebben, dat het meent zich van de goedkeuring der Kamers overtuigd te mogen houden. Koning *Leopold* heeft te Parijs geantwoord, dat hij het hem gedane voorstel zou in overweging nemen.

— De verzekerende wijze, op welke de bevolking, zowel van Limburg als van Luxemburg, dezer dagen *Z. M.* den koning der Nederlanden heeft ontvangen, heeft eenen onaangename indruk gemaakt op de beyordersaars der jongste omwenteling hier te lande, welke zich, naar het schijnt, het tegendeel hadden voorgesteld. — Sommigen troosten zich echter met het denkbeeld, dat het voorbeeld van België in 1829 heeft getoond, in hoeverre men op dergelijke uitbezoemingen kan bouwen. — De Fransche generaals en hoofdofficieren, welke zich van Metz naar Luxemburg hadden begeven, zijn zeer getroffen geweest, door de minzaamheid, met welke zij door *Z. M.* zijn ontvangen.

Binnenlandsche berichten.

Gravenhage, 27 juni. Heden avond ten zes ure is *Z. M.* de koning van Hoogstdezelfs reize naar Gelderland, Limburg, Luxemburg en Noord-Brabant, in goeden welstand alhier teruggekeerd.

— *Z. M.* heeft alnog tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd, den Hoog Eerw. heer *R. J. Gering*, aartsprister van Holland, Zeeland en West-Vrieland.

— *Z. Exc.* de minister van binnenlandsche zaken heeft aan de gouverneurs der provinciën kenbaar gemaakt, dat aan de miliciens van de ligting van dit jaar, die in reserve zijn gesteld, de vrijheid wordt gegeven, om aan de ophanden zijnde haringvischrijj deel te nemen, zóóter in geen geval langer dan tot 1. maart 1842.

Gravenhage, 30 juni. Het *Journal de Limbourg* van 21 en 22 dezer meldt, dat de baron *Fagel*, laatste Nijderlandsch gezant te Parijs, die zich onlangs tot herstelling van eene oog-ongesteldheid, te Heeze, provincie Noord-Brabant, bevond, bij den koning is misochten beide getreden, om aan *Z. M.* kwijtschelding

van straf te verzoeken voor de twee schrijvers en den uitgever van het dagblad *de Tolk der Vrijheid*, te Groningen (de heeren *Meeter*, *Rienks* en *Boll*).

Grave, 28 juni. *Z. M.* heeft, bij gelegenheid van hoogstdezelfs bezoek alhier, tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd, de heeren *dr. H. J. A. de la Geste*, kanton-regter, en *P. J. Walter*, wethouder, beide der stad Grave, alsmede den Wel Eerw. heer *J. van den Heuvel*, roomsch katholiek pastoor te Oploo, een eerwaardig grijsaard van 82 jaren, die deze betrekking reeds meer dan 50 jaren bekleedde; terwijl de heer *mr. W. A. H. van Teurenhout*, als kommandant der eerewacht, eenen fraaijen diamanten ring ten geschenke bekam. (*Nijm. Ct.*)

Nijmegen, 29 juni. Bij *Zr. Ms* besluit van 31 mei ll., zijn aan de onderstaande personen, in de na te noemen polder-districten, de zilveren medaille toegewezen, ter gedachtenis van hunnen beloonden moed bij gelegenheid van den laatsten ijsgang.

Overbetuwe. C. van den Wiltenberg, G. Hendriks, W. van Oppenraay, S. Deys, T. Putters, S. Roes en B. Roes.

Rijk van Nijmegen: G. Mos, J. Gz., H. van Koolwijk, A. Bloem, J. Cornelissen, G. Weenen, J. Hendriks en H. Bruyst.

Tielerwaard. A. Bergakker, W. de Roo, H. Dyckmeester, R. Nalkis, J. Formijne, J. L. van Lidth de Jeude, A. van Lidth de Jeude, O. C. A. van Lidth de Jeude, J. J. G. van Everdengen en W. A. Caron.

Nederbetuwe: D. Slingervoet en M. J. Versteegh.

Mads en Waal: W. van de Geyn, B. L. van Ewijk en J. van der Heyden.

Boemelwaard beneden den Meidijk: D. W. van Dam, A. van Dalen en A. Fervoorn.

— Naar men verneemt zijn afschriften van die besluiten, van wege *Z. M.*, aan de respectieve heeren dijkgraven, gezonden, om plegtig te worden uitgereikt.

Arnhem, 1 juli. Men meldt ons uit Zutphen d.d. 30sten juni:

»Alhier heeft zich op gisteren, den 29sten dezer, ook eene eerewacht of *garde d'honneur* te paard, uit de fatsoenlijke klasse van ingezetenen, geconstitueerd, om de dienst te verrigten, bij gelegenheid van Zijner Majesteits komst te dezer stede.

Dit corps is bereids een twintigtal leden sterk.

Met algemeene stemmen is tot derzelve kommandant benoemd jhr. *N. J. Martini*, terwijl tot onderkommandanten zijn gekozen *G. C. baron Sloet tot Warmelo* en *mr. W. A. Wilbrenniuck*, en tot banierdrager *mr. J. P. Harmsen*.

De kleeding zal zijn: burger zwarte rok, dito broek, zwarte zijden das, dito satijnen open vest en witte handschoenen, een sjerp van zijden stof, keelrood en wit (de kleuren van stadswapen) met een oranje-roos op de zamenlopende punten; vervolgens ronde zwarte hoed met band van rood en wit, en groote oranje kokarde links in het midden. De kommandanten, tot onderscheidingsteeken een oranje armband met roos of strik. Wijders plecten of stalen sporen en karvats in de regterhand; wit vierkant dekje, met rood afgezet, onder een Engelsch zadel, en oranje fronteel en twee oranje knooppjes of roosjes, op zijde van een bruin lederen hoofdstel."

ARNHEM, 2 juli.

De *Noord-Brabander* veroorlooft zich in deszelfs nummer van donderdag 1 juli eene valsche aanhaling. Het genoemde dagblad laat, en zulks wel met bijvoeging van het aanhalings-teeken (» — ") de *Arnhemsche Courant* zeggen: »dat de heer *SCHIMMELPENNICK*, siuds zijne aanvaarding der portefeulle, zoodanig diep is gevallen, dat men over zijne benoeming in *Noord-Brabant* heeft gejubeld!" — De woorden zijn stiptelijk overgedrukt, met gewone en oursieve letters gelijk zij in den *Noord-Brabander* staan. Noch de woorden echter noch de zin zijn in de *Arnhemsche Courant* te vinden. De uitdrukking »zoodanig diep" moge stijl zijn van de redactie des *Noord-Brabanders*, zij is geen stijl der *Arnhemsche Courant*. Wijders gewagden wij niet van *Noord-Brabant*, maar van den *Noord-Brabander*. Er staat letterlijk in de *Arnhemsche Courant* van 29 juni, »hij viel, viel . . . tot in des *Noord-Brabanders* arm." En wij maken een groot onderscheid tusschen het dagblad *de Noord-Brabander* en de provincie *Noord-Brabant*. Hetzij de redactie van dat blaad zich gelve beschoone als de geheele provincie, hetzij zij dezelve tegen de *Arnhemsche Courant* innemen wilde, — zoo men aanspraak wil maken op den naam van man van eer, onthoudt men zich van

vervalsching, en legt een ander, vooral met bijvoeging van het aanhalings-teeken en met onderschrijving van woorden, geene uitdrukkingen in den mond die hij niet bezigde. Dit is beneden alle discussie. — Men begrijpt dus ligt, dat wij van verdere gevolgtrekkingen en vragen van zoodanig dagblad geene notitie nemen.

HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.
STAAT. aanwijzende het aantal reizigers, benevens de opbrengsten, gedurende de maand juni 1841.

VERTREK VAN	Getal reizigers.	Opbrengsten van reizigers en goederen.
Amsterdam	18580	f 8455.45
Haarlem	18424	» 8464.25
Totaal	37004	f 17019.70
Bedrag der vorige opgave	94515	» 45267.95
Totaal Generaal	131519	f 62287.65

Mengelwerk.

Aan de redactie der *Arnhemsche Courant*.

De verwachting in mijnen brief, geplaatst in uw geacht dagblad van woensdag 19 mei 1841, n°. 97, uitgedrukt, dat de Hooge Raad der Nederlanden, met verwerping der twee middelen van *niet-ontvankelijkheid*, door den advocaat-generaal *mr. G. A. G. VAN MAAREN* in de zaak van den heer *L. A. SASSER* tegen het *Polderbestuur van Boemelwaard boven den Meidijk d'office* voorgesteld, uitspraak zoude doen over de *ongrondwettigheid van het polder-reglement in Gelderland*, heeft zich, tot verwondering van ieder onzijdig beoordeelaar, niet verwezenlijkt. — Bij arrest van den Hoogen Raad van 22 juni 1841, is de verzoeker in cassatie verklaard *niet te zijn ontvankelijk in zijn beroep*, op grond, dat *het middel van appel nog openstond*; welk middel de *regel* behoort te zijn, vooral, wanneer er, gelijk hier, twijfel bestaat, of de boete en kosten van wegruiming de som van f 20, al dan niet, te boven gaan; dat in een dergelijk geval daarvan, en niet van de *uitzondering*, dat is, het middel van cassatie, gebruik moet worden gemaakt. — De verzoeker in cassatie had inderdaad aanvankelijk het voornemen opgevatt, om zich tegen de vonnissen van het kanton-geregte van Zalt-Boemel in appel te voorzien, doch heeft daar van afgezien, omdat hij een onbepaald vertrouwen in *jurisprudentie* van den Hoogen Raad stelde. — Hij mogt het *semper mutabile et variabile* in de regtspraak van dat hoogste regterlijke collegie niet veronderstellen, zelfs niet in het gevoelen van den advocaat-generaal *mr. VAN MAAREN*, hoewel Zijn Hoog Edel Achtb. opinie in twijfelachtige en moeilijke geschillen, volgens het relaas, hetwelk het *Weekblad van het Regt* van de zaken geeft, weinig indruk maakt en navolging vindt. Vandaar, dat hij zich door de antecedenten van den Raad heeft laten leiden, en het zal tot waarschuwing van een ieder, die *regt* wil erlangen, niet zonder belang zijn de gedrags-lijn van den verzoeker in cassatie eenigzins nader bloot te leggen.

De heeren *A. J. L. baron VAN LAER VAN ROENLO* en *F. TERWINDT* waren bij twee afzonderlijke vonnissen van het kanton-geregte van Elst op den 9den september 1840 schuldig verklaard aan het feit van *het hangen van hekken op den Bandijk* onder *Overbetuwe*, zonder vergunning van de gedeputeerde staten van Gelderland noch toestemming van den dijkstoel, en veroordeeld, krachtens art. 112 en 190 n°. 5 van het polder-reglement van Gelderland, tot eene boete van f 10, en tot het wegnemen der hangende hekken en hekken-posten, of tot betaling van de uitgave, door het polder-bestuur tot die wegneming te doen. — Zij hadden tegen die vonnissen cassatie doen aantekenen, waarvan het onderzoek ter teregting van den Hoogen Raad van woensdag den 18den November 1840 plaats greep. — De procureur-generaal stelde daarbij geene middelen van *niet-ontvankelijkheid d'office* voor, noch werden deze door den Raad d'office (waartoe in elk geval, volgens art. 90 der wet op de regterlijke organisatie en het beleid der justitie, de verpligting bestond) gesuppleerd; maar de vonnissen voornoemd werden, conform de conclusiën van den procureur-generaal, bij arrest van 29 december 1840 geassseerd, en, ten principale regt sprekende, werden de rekwiertes *verwijderd*, omdat de feiten, ten hunnen laste staande, noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreffing daargestelden (zie *Weekblad van het Regt* n°. 143 en 154). De heer *L. A. SASSER* had op dit alles gestadig zijn oog gevestigd gehouden, omdat hij op dezelfde wijze en tot wegruiming van *senige van ouds ingeplante boomen en heggen in den Bandijk onder Hedel en Driel* veroordeeld werd. — Wat stond hem bij eene dergelijke decisie te doen? De

vernietiging der vonnissen van het kanton-geregt van Zalt-Boemel in *appel* te vragen, was allezins gewaagd, omdat hij, in elk geval het middel van *non-appellabiliteit* vreezende, daarvan eene bevestiging bij den Hoogen Raad te gemoet zag, wanneer hem alle mogelijkheid, om de *grondwettigheid van het polder-reglement* in geschil te brengen, ontnomen werd; — hij oordeelde, dat in Nederland de handelingen en uitspraak van den Raad van invloed bij den minderen regter zullen wezen, en daarom het middel van *appel*, ook bij dien regter, zoude gewoerd worden.

Inderdaad, hij de instelling van eene Hoogen Raad, zoo als Nederland bezit, mag ieder, die regt erlangt, zich gelukkig achten, voornamelijk de Ingeleander, onder de willekeur van het polder-reglement in Gelderland zwickende. Immers in de stelling van het arrest van den Hoogen Raad, van 29 december 1840, is de zaak van den heer L. A. SASSEN niet vatbaar voor *appel*, maar behoort in cassatie aangevallen te worden; terwijl dezelve in de stelling van het arrest van 22 juni 1841, van *appel* ontkroep is. — Hoodanig men zich dan ook voorziet, altijd zal de Hooge Raad bij hare tegenstrijdige besluiten een middel aan de hand hebben, om zich de moeite en den last van het onderzoek der belangrijke vraag, welke in deze zaken is voorgesteld geworden, te kunnen besparen; — en, bij het bezigen van dergelijke ontwijkende middelen, staat het nog niet vast, mijnheer de redacteur! dat de belangrijke vraag van staats-regt, waarmede de onafhankelijkheid der regterlijke magt staat of valt, die bij gelegenheid van het onderzoek der voorziening in cassatie van het Nijmeegsche vonnis zal worden geöpperd, en waarop ik in uw nummer 93 van dit jaar de judicieuse aanteekeningen met genoegen en overtuiging heb gelezen, eene beslissing zal bekomen, te minder, wanneer men zich het zoogenaamde *dekking-systeem* herinnert, waarachter de Raad, in geschillen over de belangrijkste beginselen van regt, zich heeft verschaast.

Naar ik vernomen heb, zal de heer L. A. SASSEN zich door deze teleurstelling, waardoor aan de *verregaandste willekeur en miskenning van eigendoms-regt* de deur wordt opengesteld, niet laten afschrikken, maar zich alom aan Z. M. onzen regtvaardigen koning woude, ten einde er door hoogstdezelfs tusschenkomst paal en perk worde gesteld aan die *hatelijke en uit godsdiensst-haast ontsproten versatiën*, waaraan hij sedert twee jaren in zijne eigendommen is ten prijs gesteld geworden, en die zich zelfs dezer dagen door het *vergraven van twee zijner uiterwaarden*, onder Hedel gelegen, waarschijnlijk op de *onregtskundige en inconsequente decisie van den Hoogen Raad*, met verdubbelde woede hebben herouwd. — Ook zal hij de Tweede Kamer der Staten-Generaal over de *schending van artikel 164 der grondwet* adieren, welke thans zeer zeker een ander besluit zal nemen, dan ten opzichte van het verzoek der achtien ingelanden van *Balgooij en Keent*, over de *grondwettigheid van het Geldersch polder-reglement*, heeft plaats gehad: welk besluit voornamelijk daarop scheen gegrond te zijn, dat de kwestie over de ongrondwettigheid van hetzelfde reglement een onderwerp van overweging bij den Hoogen Raad uitmaakte. — Hij vreesde ook niet, dat dan het gevoelen van den Edelmogenden VAN DAN VAN ISSELT, daarover destijds in de Kamer uitgebragt, eenigen invloed zal vinden, en verwacht van dien achtbaren volksvertegenwoordiger, welke zich overigens *zoo zeer* door vrijzinnige denkbeelden onderscheidten gebracht schijnt aan de letter der grondwet, dat hij zich bij die gelegenheid met meer omzigtigheid over dat onderwerp zal verklaren, en vooral zich zal onthouden, om de grondwettigheid van een reglement te betoogen, waarop hij door den oud-koning der Nederlanden als *dijkgraaf van het polder-district van Tielerswaard*, op een ruim emolument, is aangesteld, en waarvan hij de handhaving, onder *inroeping van Gods almacht*, heeft bezwoeren. Daardoor toch zoude hij de parits eener kroon, door de liefde van het volk gevochten en door eene onafhankelijke stem verworven, geheel ontzieren en het vertrouwen versmeden en verliezen, hetwelk de natie hem naar verdiensten heeft geschonken.

Ziedaar, waartoe de heer SASSEN zijne laatste toevlugt zal nemen! Van daar verwacht hij de handhaving der grondwet en het bevel tot eerbiediging zijner eigendoms-regten. — Het oogenblik inderdaad is gunstig, om een einde te maken aan de willekeur, welke zoo ruimschoots uit het ongrondwettig polder-reglement, waardoor de ingelanden, helaas! ten spijt van regt en billijkheid gekluisterd gaan, is af te leiden, en dagelijks meer en meer door laaghartige kniprijen van ruim beloofde knechten afgeleid wordt. — Waar toch zoude het immers anders wel heen leiden in het vrije oord der Nederlanden, door eene vrijzinnige en alle regten waarborgende grondwet bestierd? De hemel behoede het lieve vaderland voor de gevolgen, welke ik voor het oogenblik liefst niet wil opsummen, doch waarover ik mijne beschouwingen reserveer, tot tijd en wijle, dat eenige decisie op de laatste ondernemingen van den heer SASSEN zal zijn genomen.

Advertentiën.

Te ZUTPHEN is op den 30sten Junij 1841, in den ouderdom van 63 jaren, overleden, de heer M. D. BURKENS, geliefde Echtgenoot van CHARLOTTE AMALIA D'ABO.

+++ Het GEMEENTE BESTUUR VAN +++ APELDOORN brengt ter kennis van § daerbij belanghebbenden, dat, op Dingsdag den 3den Augustus eerstkomende, des voormiddags om 11 uur, ten overslaan van BURGEMEESTER EN ASSESSOREN, onder voorbehoud van nadere approbatie, in het openbaar zal aanbesteed worden:

Het BOUWEN van een GEMEENTE- of RAADHUIS, tevens bestemd voor de Zittingen der Kantonnale Regtbank te Apeldoorn, en zulks met BIJLEVERING van alle benodigde BOUWSTOFFEN.

Conditien en Voorwaarden zullen, van heden af, elke morgen van 10 tot 1 ure, Zondagen uitgezonderd, aan het Gemeente-Huis ter lezing liggen, alwaar de verlangde inlichtingen te bekomen zijn.

Apeldoorn, den 1sten Julij 1841.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd, VAN RHEMEN.

BESTUUR DER DOMEINEN.

De AGENT VAN HET DOMEIN TE ARNHEM brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden: dat voortdurend dagelijks, uitgezonderd zondags, ten zijnen Kantore den uitkoop kan gedaan worden van alle DOMINIALE ERF-PACHTEN, RENTEN, CIJNSSEN, TIJNZEN, UITGANGEN, LEGSCHATTEN en andere dergelijke PRESTATIËN op den voet zoo als in de deswegens gedane bekendmaking van den 10den Mei jl. breder is omschreven.

De Agent voornoemd, H. J. VAN GENNEP.

+++ Het HUIS en de BAKKERIJ van +++ wijlen de Ehelieden VAN STAA, op den Grooten Oord te Arnhem, Wijk C. N°. 75, werden ingezet en verhoogd tot f 3747.

De toeslag van hetzelfde is bepaald op Donderdag, den 15den Julij 1841, des Avonds ten zos ure, in het Logement het *Zwijnschoofd*, te Arnhem; terwijl nader op hetzelfde kan gehoojd, en inlichtingen over hetzelfde gevraagd kunnen worden ten Kantore van den Notaris Mr W. H. TAAIJ, te Arnhem.

In de Maand Augustus 1841, tijd en plaats nader te bepalen, is men voornemens publiek aan den meestbiedende te verkoopen:

HET LANDGOED, den Keijenberg

GENAAMD;

alleraangenaamst gelegen in de Provincie Gelderland, tusschen de steden Arnhem en Wageningen, op twee uur afstand van eerstgemelde, een uur van laatstgemelde stad, en een vierde uur van het dorp *Renkum* en den grooten Straatweg van Arnhem op Utrecht; zijnde de HEERENHUIZINGE op dat Landgoed voor weinige jaren uit den grond nieuw en modern opgebouwd. Voorschreven Landgoed is met de onder hetzelfde gehoorende drie HOFSTEDEN en twee ARBEIDERSWONINGEN in zijn geheel groot ruim 203 Bunders.

Informatien omtrent voorschreven Landgoed zijn inmiddels te bekomen ten Kantore van Mr. H. B. VAN DAALEN, Notaris te Wageningen.

Door sterfgeval te Huur,

Op een der schoonste punten te Oosterbeek, bij Arnhem, EENIGE KAMERS op de Landhoeve van Dr. SCHELTEMA, voor zieke of gezonde personen, met of zonder KOST en BEDIENING.

Adres Dr. SCHELTEMA, in de Oeverstaat, te Arnhem.

+++ Er wordt TE HUUR gevraagd een +++ HUIS en STALLING, geschikt tot +++ het houden van Logement, liefst in de omstreken van Arnhem of Zutphen, op een nabij gelegen Dorp; zullende hetzelfde bewoond worden door zeer geschikte Jonge Lieden zonder kinderen. Ter bekoming van informatie gelieve men zich met franco brieven te adresseren bij den Heer A. VAN GOOR, te Arnhem.

TE VERKOOPEN.

Een nieuwe FAETON voor een paard; Een nieuwe TILBURY; — Een TENTWAGEN zoo goed als nieuw. Te bevragen bij den Mr. Wagenmaker J. VAN DER SLOOTEN, op de Beek te Arnhem.

+++ Men verlangt in een fatsoenlijk Huishouding den, binnen de Stad Arnhem, TWEE ECHTE-LIEDEN, zonder kinderen, van de Hervormde Godsdienst; de VROUW geschikt voor KEUKENMEID, de MAN voor HUISKNECHT. Nadere inlichtingen te bekomen bij den Uitgever dezer. — Brieven franco.

+++ De Ondergeteekenden adverteren, dat daer +++ gelijks ten hunnen kantore worden b'aald +++ de Coupons Werkelijke Schuld, verscheuen 1 Julij 1841 van de Administratie-kantoren der Heeren KETWICH & VOOMBERGH & WED. BORSKI, en S. & D. SAPORTAS, te Amsterdam.

Arnhem, 1 Julij 1841.

E. C. ENGELBERTS & Comp. Commissionairs in Effecten en Wissels.

§ + § De Ondergeteekende zal, door de grooten +++ uitgebreid zijner affaire, FINAAL +++ UITVERKOOPEN, kristal geslepen WIJNGLAZEN à 15 centen; dito kristal geslepen BIERGLAZEN, à 15 centen; dito gladdo WIJNGLAZEN à 09 centen; koperen TABAKSKOMFOREN, met geel koperen randjes, à 45 centen.

G. W. TIKKEL, over het Logement, de Vergulde Arend, in de Rijnstraat te Arnhem.

RUSSISCH ZILVER.

Echt Zilver Fatsoen met Geïmiterde Keur.

Dit Metaal is even wit en even hard als Zilver, zoo dat zelfs een geoevend oog dezelve niet van elkander onderscheiden kan.

Tafellepels en Vorken f—90 per stuk f10.— per dozijn.
Theelepeltjes . . . . . » —35 » » » 4 — » »
Theeschepjes . . . . . » —50 » » » 5.75 » »
Theezeefjes . . . . . » 1.75 » » » 20 — » »
Suikerstrooijers . . . . . » 1.75 » » » 20 — » »
Sauslepels . . . . . » 1.10 » » » » »
Soeplepels . . . . . » 5.50 » » » » »
Vischmessen . . . . . » 5.— » » » » »

NIEUW ZILVER.

Hollandsch en Engelsch Fatsoen.

Tafellepels en Vorken f—45 per stuk f5.— per dozijn.
Dessertlepels . . . . . » —35 » » » 4.— » »
Theelepeltjes . . . . . » —17½ » » » 1.80 » »
Liqueurlepeltjes . . . . . » —12½ » » » 1.40 » »
Theeschepjes . . . . . » —20 » » » 2.25 » »
Suikerstrooijers . . . . . » —70 » » » 8.— » »
Sauslepels . . . . . » —70 » » » » »
Soeplepels . . . . . » 2.50 » » » » »
Vischmessen . . . . . » 2.50 » » » » »
Botermessen . . . . . » —70 » » » » »
Patent Potloden . . . . . » —60 tot f 1.40 pr. stuk.
Vingerhoeden . . . . . » —15

Dépot: VERKOOPHUIS, Vijgendam, 31.

» ENGELSCH MAGAZIJN, N. Dijk, 228.

* I. WANDELINGEN IN EEN GEDEELTE VAN GELDERLAND, of geschiedkundige en plaatsbeschrijvende Beschouwing van de Omstreken der stad Arnhem. Met eene plaat. Vijfde verbeterde druk. Prijs f 1.50.

II. TOPOGRAPHISCHE KAART van de Omstreken der Stad Arnhem, waarop al de Buitenplaatsen, met derzelver Hoogten en Laagten, Plantsoenen en Vijvers, Vegen en voornaamste Wandelpaden, naauwkeurig en strijlik aangewezen zijn. Zoo lang de geringe voorraad oer voorhandene Exemplaren strekt, wordt deze afgeleverd voor f 3.60 in plaats van f 4.80.

III. Dezelfde Kaart, netjes op Katoen geplakt in een étui, voor f 4.80, in plaats van f 5.90.

Het bovenstaande wordt uitgegeven bij den Boekhandelaar NIJHOFF, te Arnhem, bij wien ook te bekomen is eene geheel nieuwe KAART VAN GELDERLAND à f 1.50, en op Katoen in étui à f 1.80.

* Bij de Boekhandelaren KETS EN LAMBRECHTS, te Doesborgh, is van de pers gekomen en alom verzonden:

I. VERHANDELING over het wenschelijke eener meer lichamelijke opvoeding in Nederland, door D. J. DEN BEER POORTUGAEL, Ridder van de Militaire Willems orde, enz. f 0.75.

II. JOZEF II EN PIUS VI, Eene stem uit het verledene ter waarschuwing voor het toekomstige, door J. WANGENMÜLLER. f 0.75

Dit stukje, door eenen liberalen Kathoek met grooten onpartijdigheid geschreven, verdient eene ernstige aandacht zoo wel van Katholieken als van Protestanten.

* Bij N. VAN DER MOUDE, Uitgever te Utrecht, is van de pers gekomen:

LE GUIDE du DISCIPLE HOLLANDAIS: ouvrage, destiné à hater les progrès de Elèves qui étudient le Français, par J. GRAS Klein octavo. Prijs . . . . . 75 Cents.

Hetzelve is verzonden aan de navolgende Correspondenten: Amsterdam J. G. VAN KESTEREN en SCHALEKAMP, VAN DE GRAMPPEL EN BAKKER; Rotterdam J. VAN BAAREN en H. NIJGH; Leyden E. C. VAN DER HOEK en GEBBAARD EN COMP.; 's Hage A. J. VAN WEELDEN; Groningen J. OOMKENS; Haarlem J. B. VAN LOGHEM; 's Hertogenbosch H. PALIER EN ZON; Delft J. DE GROOT; Breda BROESE EN COMP.; Arnhem J. AN. NIJHOFF; Middelburg VAN BERTHEM EN JUTTING; Zwolle D. VAN STEGEREN.

Op aanvraag kan men dezelve in Commissie bekomen.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.